

Pe lâng-a mea fereastră

Florinpaun

Pe lâng-a mea fereastră iar,
Al tău chip veacul și-l face,
Și-mi pare că e tot mai rar,
Cu cât mai mult mi-l place.

Din scaun mă reped și-acum,
Să te petrec cu ochii-mi tainici,
Și mai c-aș da, ieșind în drum,
Să-nhaț eu din ochii-ți falnici.

Și potrivit ce-ar fi să-ti spun,
Al tău picior să-l am pe loc,
Când temerile-mi mă răpun,
Iar biata inimă mi-e-n șoc?

Căci martor n-am mai fost,
L-așa erupție de candori,
Și-abia de licăresc cu rost,
Ale-mi trecutului comori.

Și-n perdea lipi-m-a dorul,
C-a ta clipă s-o surprindă,
În zadar iuțindu-și zborul,
Al tău gând să îl cuprindă.

Și dus-ai fi pe lângă mine,
Fără știi ce-ți port, copilă,
Un străin ce pasu-și ține,
Prin a lui trecere umilă...